

کافه
خاطره روزنامه
صبا، گفت‌وگو با امید
گلزاده طراح گریم سینما،
تئاتر و تلویزیون

دستمزدهای کلان فقط برای بازیگرهاست

دستمزدها عادلانه نیست؛ چرا کسی ورود نمی‌کند؟

احمد محمد اسماعیلی

گفت‌وگو

یکی از ارکان موفقیت یک فیلم، بدون تردید چهره‌پردازی است و چهره‌پردازی درست به بازیگر کمک می‌کند تا به نقش و مختصات آن بهتر و دقیق‌تر نزدیک شود. امید گلزاده، گریمر باتجربه سینما و تلویزیون، یکی از

چهره‌پردازان موفق نسل دوم گریم سینمای ایران است که با شناخت و توانمندی خود توانسته چهره‌پردازی تعدادی از بهترین آثار سینما را انجام دهد. او دو بار سیمرغ بلورین بهترین چهره‌پردازی را از جشنواره فیلم فجر به دست آورده است. «پرویزخان»، «خوب، بد، جلف»، «مستوران»، «کامیون»، «دوپینگ»، «دوره‌می زنان شکسپیر»، «گیجگاه»، «جوکر»، «آجمز»، «رحمان ۱۴۰۰»، «مفت‌بر»، «میدان سرخ» و... از جمله آثار شاخص گلزاده در حوزه گریم محسوب می‌شوند. در کافه خاطره روزنامه صبا با او مروری کردیم بر دوران کاری‌اش.

عکس: معین ابوالحسن زاده

○ چگونه با سینما و فیلم دیدن آشنا شدید؟

دوران نوجوانی‌ام در شهر مشهد گذشت. دوران کودکی ضمن اکتیو و فعال بودن در طنز و کمدی استعداد داشتم و در فامیل معروف بودم.

○ از کودکی بودید که مهمانی‌های فامیلی را گرم می‌کردید؟

همینطور بود و همه دائم می‌گفتند امید تو باید بازیگر بشی. در کنار این قضایا در رشته دوچرخه سواری به صورت حرفه‌ای فعالیت داشتم و فکر نمی‌کردم هنرمند بشوم و تمایلم بیشتر به ورزش بود.

○ آیا وضع مالی خانواده شما خوب بود؟

در حد نرمال بود. پدرم موسسه آموزشی داشت و شوهر خانمی که در موسسه پدرم هنرجو بود، کارگردان تلویزیون بود و به من پیشنهاد داد که در سریالی که قرار است در مشهد تولید شود بازی کنم.

○ در این زمان چند ساله بودید؟

۱۵ سالم بود. رفتم تست بازیگری دادم و پذیرفته شدم. سریال دو کارگردان داشت و نامش غرور کبیر بود. در این کار فضایی برای من به وجود آمد و مسیر زندگی‌ام را تغییر داد و با بازیگری وارد فعالیت‌های هنری شدم.

○ حضور در عرصه گریم به چه نحوی شروع شد؟

در همان مجموعه‌ای که حضور داشتم و با توجه به مهارت‌های مختلفی مانند گرافیک، کامپیوتر، آرایشگری، چاپ و... که در آموزش فنی و حرفه‌ای آموخته بودم، این مسیر شروع شد. گریمر مجموعه برایش شرایطی پیش آمد و از پروژه قطع همکاری کرد و من با توجه به مهارت‌هایی که در حوزه آرایشگری آموخته بودم، به کارگردان گفتم می‌توانم این کار را انجام بدهم.

○ این حرف را با اعتماد به نفس به کارگردان سریال گفتید؟

بله و از او خواستم به من اعتماد کند و رفتم یک سری وسایل مربوط با کار را آماده کردم و روز بعد رفتم سر صحنه و بازیگران را گریم کردم و کارگردان تأییدش کرد.

○ غریزی کار را انجام دادید...

بله، الان سبیل برای گریم به صورت پروتز ساخته می‌شود و آن موقع سبیل را روی صورت بازیگران با مداد مشکی نقاشی می‌کردم.

○ برای گریم این سریال دستمزدی هم دریافت کردید؟

دلی رفته بودم و در واقع این کار شروع فعالیت حرفه‌ای من در گریم بود و از آن به بعد بچه‌هایی که در مشهد فیلم کوتاه می‌ساختند برای گریم کارشان سراغ من می‌آمدند.

○ آیا سراغ آموختن گریم به صورت جدی نرفتید؟

بله رفتم، در کلاس‌های استاد احمد شجریان شرکت کردم و حرفه‌ای‌تر کار گریم را ادامه دادم.

○ از چه موقعی به تهران آمدید؟

سال ۱۳۸۱ برای تکمیل آموزشم در گریم و شرایط کاری بهتر به تهران آمدم.

○ آیا در زمان تحصیل در دبیرستان درس خوان بودید؟

بیشتر ورزشکار بودم و مدال‌های زیادی گرفتم.

○ در چه رشته‌ای تحصیل کردید؟

در دو رشته انسانی و کامپیوتر تحصیل کردم. در تهران در کانون سینماگران جوان گریم را آموختم و حین آموزش مشغول به کار در فیلم «باغ فردوس پنج عصر» شدم.

○ کسی شما را به این فیلم معرفی کرد؟

از طریق یکی از دوستانم (ابراهیم ایرج زاد) به مهری شیرازی معرفی شدم. بعد از فیلم «باغ فردوس پنج عصر» که دستیار مهری شیرازی بودم دو سالی به عنوان دستیار گریم مهدی حبیبی‌پور که نسبت فامیلی با مهری شیرازی داشت همکاری کردم و بعد از آن برای سریال «مثل همیشه» به عنوان مجری گریم با عبدالله اسکندری اولین تجربه تلویزیونی‌ام را انجام دادم.

○ در حوزه طراحی گریم با چه فیلمی آغاز کردید؟

از سال ۱۳۹۰ با فیلم «من سالوادور نیستم» به کارگردانی منوچهر هادی کار مستقلم را شروع کردم.

○ توسط کسی به منوچهر هادی معرفی شدید؟

سرسریال «ساخت ایران» که بخشی از آن در خارج از کشور بود و طراح نمی‌توانست خارج از کشور برود. تهیه‌کننده کار به من اعتماد کرد و در کار بعدی‌اش «من سالوادور نیستم» اولین کار مستقلم را انجام دادم. البته قبل‌ترش در چند فیلم و سریال اپیزودیک «پنجره» و فیلم کنسرت «روی آب» طراحی گریم را انجام داده بودم.

○ بعد از همکاری با منوچهر هادی در «من سالوادور نیستم» یک همکاری طولانی مدتی با این کارگردان داشتید. آیا همکاری با یک کارگردان در تمام کارهایش برایتان جذابیت دارد؟

نمی‌دانم یک امتیاز است یا نیست. با هر کارگردان و تیمی که همکاری می‌کنم بعدش این همکاری تداوم پیدا کرده است. همکاری متعددی با علی عطشانی، حسین نمازی و خیلی‌های دیگر داشته‌ام. بنابراین چون در اغلب آثار این کارگردان‌ها کار کردم فرصت همکاری با دیگر کارگردان‌ها را نداشته‌ام.

○ جزو گریمرهای هستیید که علاقه ندارید کارگردان در کارتان دخالت کند؟

به نظرم گریم کار تعاملی و مشورتی است و نمی‌شود انحصاری‌اش کرد. اینکه بخواهم خودسرانه پیش بروم کار درستی نیست. گاهی نظر کارگردان و تهیه‌کننده می‌تواند موثر باشد.

○ حتی کارگردانی که اطلاعاتی از گریم ندارد می‌تواند موثر باشد؟

خیلی از کارگردان‌ها هستند که اطلاعاتی درباره گریم ندارند. سعی می‌کنم با توضیحاتم آنها را با جزئیات و تاثیر گریم آشنا کنم. مدل کاری من توأم با مشورت و تعامل است. اصلاً اهل گارد گرفتن در باره نظرات کارگردان نیستم. نظرات کارگردان در کنار نظرات من و گاهی مواقع طراح لباس در بهتر شدن کار موثر است.

○ آیا تا به حال پیش آمده بر اثر اختلاف سلیقه از گریم یک کار انصراف بدهید؟

تا به حال چنین مسئله‌ای برایم رخ نداده است. خیلی از مواقع در پروژه‌هایی کار کردم که وضع مالی خوبی نداشته‌اند و با این اوصاف باهم تلاش می‌کنم منعطف باشم و با شرایطشان بدون هیچ کم کاری کنار بیایم.

○ از کارنامه کاری‌تان مشخص است با کارگردان‌های فیلم کوتاه ارتباط خوبی دارید...

بله، گریم بیش از ۱۸۰ فیلم کوتاه را انجام داده‌ام.

○ آیا این نوع کارها بیشتر دلی است و یا درآمد هم برای شما دارد؟

درآمدی که ندارد و با برخی از این جوانها تا ساخت فیلم بلندشان همکاری‌ام را ادامه داده‌ام.

○ مثال می‌زنید؟

عادل تبریزی یکی از این جوان‌ها است که سه چهار سالی است در حوزه فیلمسازی فعالیت دارد و تمام کارهای کوتاه و بلندش به جز سریال «اجل معلق» با او همکاری داشته‌ام.

○ در دو فیلم «گیجگاه» و «مفت‌بر» هم با تبریزی همکاری داشتید؟

بله، اما «مفت‌بر» به اندازه «گیجگاه» موفق نبود. البته تبریزی تمام توانش را برای ساخت فیلم خوب صرف می‌کند ولی «گیجگاه» چیز دیگری است و جزو فیلم‌های خوب کارنامه کاری‌ام است.

○ آیا در «گیجگاه» به دلیل تاریخی بودنش که داستان آن در برهه دهه شصت اتفاق می‌افتد برایتان جذابیت بیشتری داشت؟

فیلم «گیجگاه» یک فیلم با احساس با جنبه‌های نوستالژی قوی بود. با تبریزی از زمان نگارش فیلم‌نامه «گیجگاه» در ارتباط بودم و حتی در مقایسه با فیلم خوبی مثل «برف آخر» که برایش سیمرغ بردم همچنان این جذابیت و عزیز بودن حفظ شده است.

○ به تنوع کاری در عرصه‌های مختلف هنری علاقه دارید؟

در تمام عرصه‌ها مثل فیلم کوتاه، تئاتر، تلویزیون و سینما دایره فعالیتیم گسترده بوده است و در تمام ژانرها مثل فانتزی، رئال، کمدی و غیره کار کرده‌ام. حتی طراح گریم تئاتر کودک هم بوده‌ام.

○ فکر می‌کنید یک کار رنالیستی معاصر به اندازه